

Prameň

Časopis gréckokatolíckych seminaristov • Ročník XXI • Číslo 3

NA PRÁZDNINY S KRISTOM

IG

XG

ZREKONŠTRUOVANÉ PRIESTORY KŇAZSKÉHO SEMINÁRA

Milí čitatelia časopisu Prameň, blíži sa koniec školského roka a začína sa obdobie, na ktoré sa všetci tak veľmi tešíme. Čas prázdnin je predo dvermi a mnohí z nás si robia plány, kam ísť alebo ako využiť tento čas voľna čo najlepšie. Z veľkého množstva nápadov, ktoré sa nám nukajú, nezabudnime na to najdôležitejšie – aby čas prázdnin neboli len akýmsi vyplnením voľného času, aby to neboli iba prázdný čas.

Veľmi ma oslovia myšlienka môjho spolubrata, ktorý mi dal za vzor, ako využiť čo najlepšie prázdniny, sväteho apoštola Pavla. On veľa cestoval a na svojich cestách nikdy nezabúdal na to, kým bol a čím sa stal skrze Ježiša Krista. Či už bol na súsi alebo na mori, vo väzení alebo v spoločenstve medzi kresťanmi, stále vydával svedectvo o tom, komu uveril. Hlásal vhod aj nevhod, pretože bol hnaný Božou milosrďou, aby využil tento čas na zemi čo najlepšie.

Tak ako apoštol Pavol sme podobne aj my pozvaní hlásať radostnú zvest. Sme pozvaní ísť a rozprávať o Bohu všade tam, kde sa rozhodneme tráviť tieto prázdniny. Nezabudnime na to, že sme kresťanmi aj na tých miestach, kde možno o naše kresťanstvo nikto nestojí. Práve cez svedectvo nášho života môže Boh robiť také veci, aké konal skrze apoštola Pavla. Samozrejme, to neznamená, že teraz každý z nás musí nutne niekde

vycestovať, aby sa stal apoštolom. Týmito ohlasovateľmi radostnej zvesti sa môžeme stať aj vtedy, keď sa rozhodneme tráviť čas doma so svojimi blízkymi. Aj tu nás Boh volá zvestovať jeho milosrdnú lásku a pokoj, ktoré tak často ľuďom chýbajú.

Drahí čitatelia, chceme povzbudíť všetkých nás, aby sme aj my s otvoreným srdcom nasledovali príklad apoštola národov. Nenechajme sa strhnúť svetom, ktorý sa nám snaží ponúknutť vždy to „najlepšie“. Prijmieme ponuku od samotného Ježiša Krista využiť tento čas naplno. Aby naše prázdniny a dovolenky neboli prázdnymi dňami, ale aby boli časom využitým naplno s Kristom a pre Krista.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Pavol Vasil'". The signature is fluid and cursive, with some loops and variations in thickness.

Pavol Vasil'
viceduktor

KRÁTKE SPR. Z NÁŠHO D

Dňa 11. apríla sa tak ako každý rok otvorili brány nášho kňazského seminára pre verejnosť. Tohto roku k nám zavítalo vyše sto návštěvníkov, na ktorých čakal bohatý program. Okrem duchovného okienka sa mohli návštěvníci tešiť na súťaž „pevnosť seminár“, prehliadku seminárnych priestorov, ale aj na na-fukovací hrad a mnohé iné atrakcie. Neodmysliteľnou súčasťou dňa otvorených dverí v našom kňazskom seminári je podávanie rektorského guľáša a koncert skupiny Anastasis, ktorá zabávala našich návštěvníkov.

2

Futbalový tím z nášho kňazského seminára zavítal 1. mája do Badína, kde sa konal turnaj všetkých kňazských seminárov na Slovensku. Naši chlapci sa s výzvami statočne popasovali a obsadili tak peknú tretiu priečku. O pár dní neskôr sa zúčastnili na charitatívnom futbalovom turnaji v Lipanoch, kde si vybojovali 3. miesto.

Nedeľné slnečné dopoludnie 3. mája sme strávili na hore Zvir, kde sa konala púť bohoslovcov.

Púť v Hrabskom venovaná úcte k nášmu biskupovi, mučeníkovi Vasiľovi Hopkovi sa konala 10. mája. Od dôstojného prežívania tohto dňa nás neodradil ani silný dážď a po malých zmenách sa slávnostrána archijerejská svätá liturgia, ktorej predsedal otec arcibiskup a metropolita Ján, nekonala vo vonkajšom liturgickom priestore, ale v miestnom Chráme sv. Demetera.

Ako každoročne aj tohto roku 16. mája bola v našom programe púť do Krakova. Od skorého rána sme

ÁVY OMOVA

náš otec arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ.

Deň 20. máj sa zapísal veľkými písmenami do histórie našej archieparchie. Navštívila nás Jeho Blaženosť melchitský gréckokatolícky patriarcha Gregor III. patriarcha Antiochie, celého Východu, Alexandrie a Jeruzalema. Program sa začínal prednáškou na GTF PU. Jeho blaženosť nám priblížila situáciu, ktorá panuje na celom Strednom východe. Po prednáške nasledovala archijerejská svätá liturgia.

3

Na sviatok Najsvätejšej Trojice 25. mája sa v seminárinej kaplnke konala odpustová slávnosť. Spolu s otcom arcibiskupom a metropolitom Jánom Babjakom SJ slávili liturgiu aj bratislavský eparcha Peter Rusnák, emeritný pražský pomocný biskup Ján Eugen Kočiš ako aj ďalší kňazi. Po liturgii boli posvätené zrekonštruované seminárne priestory.

Dňa 14. júna z rúk prešovského arcibiskupa a metropolitu Jána Babjaka SJ prijali bratia šiestaci v Ľutinskej bazilike minor kňazské svätenia. Predchádzali im diakonské svätenia, ktoré prijali bohoslovci Košickej eparchie 23. mája 2015 v bazilike minor v Michalovciach a bohoslovci Prešovskej archieparchie 4. júna 2015 v prešovskej katedrále.

cestovali do Sanktuária Božieho milosrdenstva. Hlavným bodom nášho programu bola archijerejská svätá liturgia, na ktorej bol hlavným slúžiteľom

OTVORIŤ SA DUCHU

Svätý Otec František

V Kréde, hned po vyznaní viery v Ducha Svätého, hovoríme: „Verím v jednu, svätú, katolícku, apoštolskú Cirkev“. Medzi týmito dvoma skutočnosťami viery je hlboké puto: Duch Svätý je ten, ktorý dáva Cirkvi život a vedie jej kroky. Bez neustálej prítomnosti a činnosti Ducha Svätého by Cirkev nemohla prežívať a uskutočňovať úlohu íst a získavať učeníkov zo všetkých národov (porov. Mt 28,18), ktorú jej zveril vzkriesený Kristus. Evanjelizácia je poslaním Cirkvi, nie však iba niektorých, ale mojím, tvojím, naším poslaním. Apoštol Pavol zvolal: „Beda mi, keby som nehlásal evanjelium!“ (1 Kor 9,16). Každý musí byť evanjelizátorom predovšetkým vlastným životom! Pavol VI. zdôrazňoval, že „evanjelizovať... je milosť a vlastné povolenie Cirkvi a vyjadruje jej pravú povahu. Cirkev je tu pre hlásanie evanjelia“ (Ap. exhort. Evangelii nuntiandi, 14).

Kto je pravým motorom evanjelizácie v našom živote a v Cirkvi? Pavol VI. jasne napísal: „Ako Duch Svätý pôsobil v prvotnej Cirkvi, práve tak aj dnes účinkuje v každom hlásateľovi evanjelia, pravda, ak len dovolí, aby ho viedol. Ostatne on vnuká slová, ktoré by kazateľovi nenapadli, a súčasne uschopňuje duše počúvajúcich, aby prijali evanjelium a zvest“

o Božom kráľovstve“ (tamže, 75). Kvôli evanjelizácii je teda potrebné opäť sa otvoriť Božiemu Duchu bez obáv z toho, čo bude od nás žiadať

„Ako Duch Svätý pôsobil v prvotnej Cirkvi, práve tak aj dnes účinkuje v každom hlásateľovi evanjelia.“

a kam nás povedie. Zverme sa mu! On nás urobí schopnými prežívať našu vieru a svedčiť o nej a osveti srdcia tých, ktorých stretneme. Takáto je skúsenosť Turíc: apoštolom, zhromaždeným spolu s Máriou vo Večeradle, „sa zjavili akoby ohníve jazyky, ktoré sa rozdelili, a na každom z nich spočinul jeden. Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi; ako im Duch dával hovoriť“ (Sk 2, 3-4). Duch Svätý, zo-stúpiac na apoštolov, ich vyvádzava von z miestnosti, do ktorej sa zavreli zo strachu, dáva im vyjsť zo seba samých a premieňa ich na ohlasovateľov a svedkov „veľkých Božích skutkov“ (v. 11). Táto premena, ktorú uskutočnil Duch Svätý, sa odzrkadluje v zástupe, ktorý sa zišiel na tom mieste „zo všetkých národov, čo sú pod nebom“ (v. 5.), pretože každý z nich počuje slová apoštolov tak,

akoby boli povedané v jeho vlastnom jazyku (porov. v. 6).

Ide o prvý dôležitý výsledok pôsobenia Ducha Svätého, ktorý vedie a oživuje ohlasovanie evanjelia: jednota a spoločenstvo. V Babylone sa, podľa biblického rozprávania, začalo rozptylenie národov a zmätok jazykov ako dôsledok povýšenosti a pýchy človeka, ktorý chcel vlastnými silami a bez Boha postaviť „vežu, ktorej vrchol bude siaháť až do neba“ (Gn 11,4). Na Turíce boli tieto rozdelenia prekonané. Už niet povýšenectva orientovaného voči Bohu ani uzavretosti jedného pred druhým, ale otvorenosť pred Bohom, vychádzanie kvôli ohlasovaniu jeho slova: nový jazyk lásky, ktorú Duch Svätý rozlieva v srdciach (porov. Rim 5,5). Tomu jazyku môže porozumieť každý a ak je prijatý, je možné vyjadrovať sa ním v každom postavení a v každej kultúre. Reč Ducha, reč evanjelia je jazykom spoločenstva, ktorý pozýva prekonávať uzavretosť a ľahostajnosť, rozdelenie a protiklady. Všetci sa musíme pýtať: nechávam sa viest' Duchom Svätým tak, aby moje svedectvo viery bolo v súlade s jednotou a spoločenstvom? Vnášam slovo zmierenia a lásky, ktorým je evanjelium, do prostredia, v ktorom žijem? Niekedy sa zdá, že sa opakuje to, čo sa udialo v Babylone: rozdelenie, neschopnosť porozumieť si, rivalita, závist, sebectvo. Čo robím s mojím životom? Vytváram okolo seba jednotu alebo rozdeľujem – rozdeľujem

posudzovaním, závistou? Čo robím? Myslime na to. Niesť evanjelium značí ohlasovať a ako prví žiť zmierenie, odpustenie, pokoj, jednotu a lásku, ktorú nám dáva Duch Svätý. Spomeňme si na Ježišove slová: „Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať“ (Jn 13,35).

Druhý prvok: v deň Turíc, Peter, naplnený Duchom Svätým, vstane „spolu s jedenástimi“ a „zvýšeným hlasom“ (Sk 2,14) „otvorene“ (v. 29) ohlasuje dobrú zvest' o Ježišovi, ktorý vydal svoj život za našu spásu

Niesť evanjelium značí ohlasovať a ako prví žiť zmierenie, odpustenie, pokoj, jednotu a lásku, ktorú nám dáva Duch Svätý.

a Boh ho vzkriesil z mŕtvych. Vidíme, že ďalším účinkom pôsobenia Ducha Svätého je odvaha ohlasovať novosť Ježišovho evanjelia všetkým, otvorene (parresia), zvýšeným hlasom, v každom čase a na každom mieste. Toto má byť dnes aktuálne pre Cirkev a pre každého z nás: z ohňa Turíc, z činnosti Ducha Svätého sa uvoľňuje stále nová energia poslania, nové cesty ohlasovania posolstva spásy, nová odvaha evanjelizovať. Nikdy sa nezavárajme pred týmto pôsobením! S odvahou a po-

korou žime evanjelium! Vydávajme svedectvo o novosti, o nádeji a radosť, ktorú Pán vnáša do života. Potom pocítíme „príjemnú a útechyplnú radosť z evanjelizácie“ (Pavol VI., ap. exhort. Evangelii nuntiandi, 80). Evanjelizovanie a ohlasovanie Ježiša nám prináša radosť. Naopak, sebecstvo nám prinesie trpkosť, smútok a skleslosť. Evanjelizácia nás potesuje.

Posledný prvok, ktorý iba naznačím, je osobitne dôležitý: nová evanjelizácia a Cirkev, ktorá evanjelizuje, musí vždy vychádzať z modlitby, z prosby o oheň Ducha Svätého, podobne ako v prípade apoštолов vo Večeradle. Iba verný a intenzívny vzťah s Bohom umožňuje vyjsť z vlastnej uzavretosti a otvorené (parresia) ohlasovať evanjelium. Bez modlitby je naša činnosť prázdná, naše ohlasovanie bezduché, pretože nie je oživované Duchom.

Drahí priatelia, Cirkev dnes - ako zdôraznil Benedikt XVI., - „*predovšetkým cíti vanutie Ducha Svätého, ktorý nám pomáha a ukazuje správnu cestu; a tak, s novým nadšením*

S odvahou a poňorou žime evanjelium!

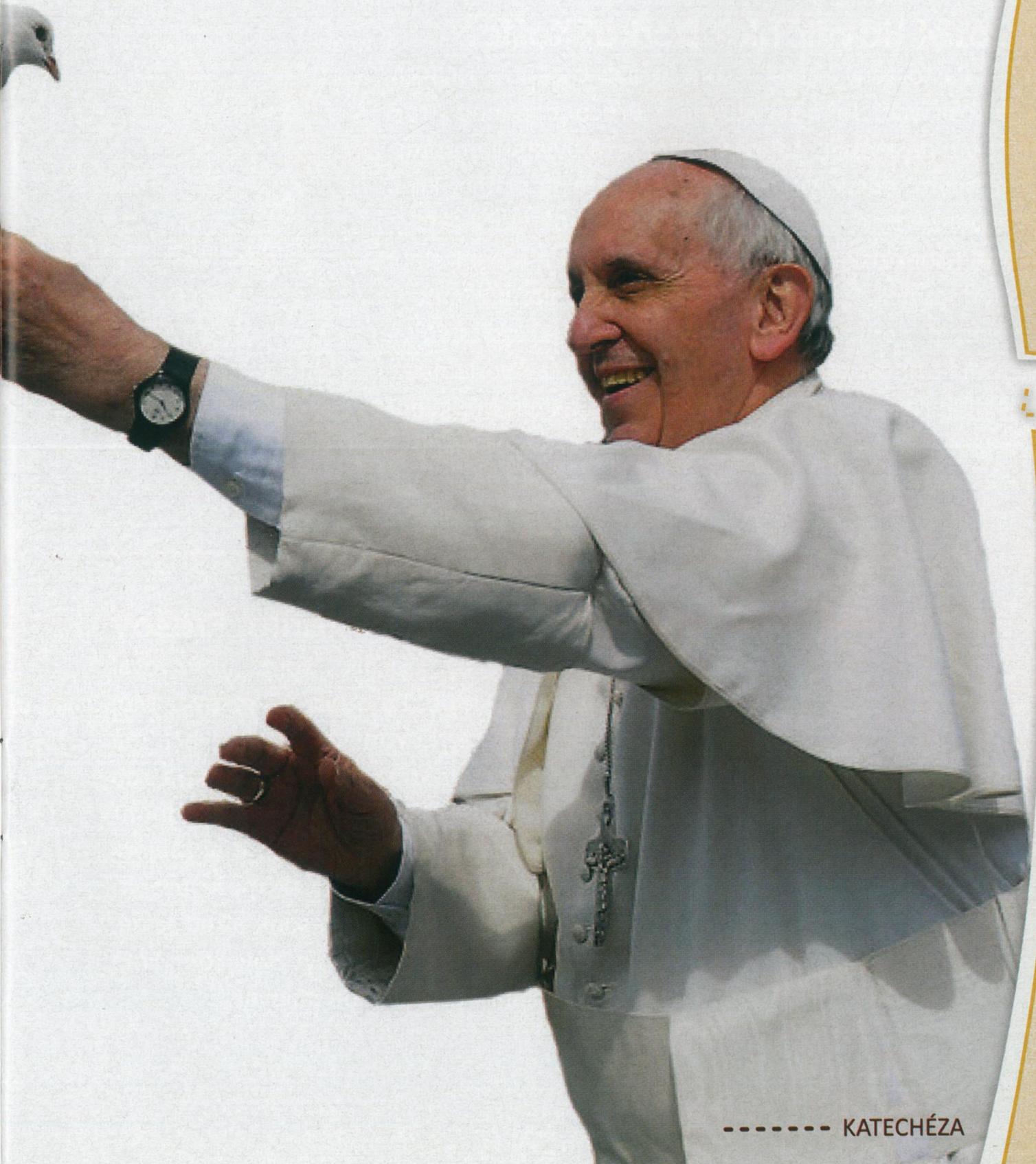
kráčajme a ďakujme Pánovi“ (Príhovor riadnemu zhromaždeniu Biskupskej synody, 27. októbra 2012).

Každý deň obnovujme svoju dôveru v činnosť Ducha Svätého, dôveru v jeho pôsobenie v nás, pretože on je v nás. On nám dá apoštolskú horlivosť, obdaruje nás pokojom a radosťou.

Obnovme túto dôveru, nechajme sa ním viest, budeme mužmi a ženami modlitby, ktorí odvážne svedčia o evanjeliu. Staneme sa tak, v našom svete, nástrojmi jednoty a spoločenstva s Bohom. Ďakujem.

Text zverejnený na internetovej stránke TK KBS (tkkbs.sk)

7

----- KATECHÉZA

Lampy na svietniku

„Nik nezažne lampu a neprikryje ju nádobou, ani ju nepostaví pod posteľ, ale postaví ju na svietnik, aby tí, čo vchádzajú, videli svetlo“ (Lk 8, 16). Otec arcibiskup nás poslal do sveta ako lampy, aby sme svietili a svojím plameňom prinášali ľuďom svetlo Kristovho zmŕtvychvstania. Aby sme ním ľudí hriali a skúsili si na vlastnej koži, že nás má ubúdať, aby druhí mohli rást.

Jozef Havrilčák - Dorka, Košice

Pastoračný ročník som strávil v centre DORKA v Košiciach. Je to zariadenie, ktoré pod jednou strechou poskytuje odbornú pomoc a bývanie deťom, mladým, dospelým a rodinám, ktoré sa ocitli v krízovej životnej situácii. Bol to krásny rok, počas ktorého som získal veľa zážitkov, skúseností a tiež veľa podnetov na sebareflexiu. DORKA bola pre mňa jednou z dôležitých zastávok na ceste ku kňazstvu.

8

Moja činnosť bola zameraná na priamu a nepriamu evanjelizáciu formou voľnočasových aktivít pre klientov zariadenia.

Pracovať v sfére sociálnej práce bolo pre mňa inšpirujúce. Som veľmi vdăčný za možnosť pracovať s ľuďmi, ktorí sa ocitli v kríze.

Mário Bural' - Charita, Prešov

Pastoračný ročník som absolvoval na Charite Pod Táborom v Prešove. Môj kolega mi raz hovoril, že každá minca má minimálne tri strany: jedna, druhá a rub mince. Čo to znamená? Môžeme hodnotiť životy týchto ľudí rôzne. Súd a nezáujem je najľahšia vec, čo človek môže urobiť. Jednému som sa učil: nesúdiť a keď sa dá, povzbudiť a pomôcť – byť človekom. Sme povolaní v prvom rade milovať.

Materj Buk - PCR, Čičava

Čas, ktorý som tento rok dostal v Pastoračnom centre Rómov, je pre mňa vzácný a tiež Boží, lebo Ježiš napĺňal to, o čom mi hovoril pred asi piatimi rokmi. Som šťastný, že môžem kráčať s Bohom.

Je úžasné, ako sa Boh vie postarať o každú jednu stránku života – o veci duchovné i materiálne. Ked' Boh vie, že máte radi spoločenstvo ľudí, On vám ho dá. Ked' viete, že ste povolaní evanjelizovať a Svätý Duch vás v tom uschopní... Svätý Duch mi ukázal, že ak mu verím, On to naozaj urobí, ba dá viac. Je úžasné kráčať so živým Bohom, no vyžaduje si to veľa odvahy a viery.

Stanislav Bujda - Charita, Prešov

Nazbierané skúsenosti získané počas tohto roka na Gréckokatolíckej charite v Prešove neponúkne žiadna škola. Nie nadarmo sa hovorí, že teória bez praxe je len intelektuálnou hrou.

Mojou prvoradou úlohou bolo pomáhať biednym a núdznym. Aj oni sú ľudia ako my – majú svoje problémy i radosti. Pred Stvoriteľom sme si všetci rovní, preto ich nemožno deliť do rôznych kategórií. Tento rok mi pomohol vidieť kontrasty života – vrcholy a pády, radosť, ba aj ten najväčší žiaľ. Samotná služba týmto ľuďom a ich pochopenie odhaluje krásny poklad života – sú pre druhého obohatením. A toto považujem za jedno z veľkých víťazstiev v živote človeka.

Miroslav Dargaj - Charita, GMPC, Prešov

Pastoračný ročník, ktorý som absolvoval počas akademického roka 2014/2015 na dvoch miestach bol pre mňa časom veľkej skúšky a utvrdzovania sa v povolaní na ceste ku kňazstvu. Prežil som mnoho príjemných chvíľ s ľuďmi, ktorých som doposiaľ osobne alebo bližšie nepoznal.

Najviac moje srdce zasiahli slová bezdomovca, ktoré adresoval kňazom a Cirkvi. Povedal mi, aby Cirkev začala hlásať Božie slovo a nie prázdne slová, ktoré pohoršujú a duchovne zabíjajú ľudí. Tento človek a jeho slová ostanú v mojom srdci do konca života.

10

práci, čo sa mi v budúcnosti môže zísť. Myslím, že do konca života si zapamätam túto vetu uja Andreja: „*Pri robote musíš rozmyšľať.*“

Ján Dvorščák - Ľutina

Boh mi dal v Ľutine nanovo zažívať radosť z krásy prírody a taktiež život na dedine. Bol to pre mňa zaujímavý rok, v ktorom som viac spoznal samého seba – to kým som a kam mám smerovať. Ukázal mi dôležitosť komunikácie.

Veľkým povzbudením bolo svedectvo života dvoch úžasných bratov Milana a Šimona a aj pekný príklad manželskej lásky otca Jozefa Novického a jeho manželky Marianny. Potesil som sa aj každej novej manuálnej

Šimon Gajan - Ľutina

Tento rok, ktorý som prežil na našom pútnickom mieste v Ľutine, bol požehnaným rokom, z ktorého som mnoho načerpal do svojho duchovného či osobného života. Či už v spoločenstve bratov Milana a Janka, otca Jozefa s rodinou a samotných veriacich, ktorí sami mi boli príkladom a svedectvom lásky – lásky, akú ma Boh ku mne. Toto všetko ma naučilo mať „raj s Bohom“ tu na Zemi. Dávať aj prijímať. Prijímať aj dávať. Dennodenne žiť s týmito ľuďmi bolo pre mňa ako žiť v Božej blízkosti. Na toto obdobie svojho života budem dlho pamätať, lebo bolo to jedno veľké dobrodružstvo. Dobrodružstvo, ktoré riadi náš Nebeský Otec a za to mu Ďakujem.

11

Dominik Gromoš - GMPC, Charita, Prešov

Ak by som mal byť celkom stručný v odpovedi na otázku, ako zasiahol pastoračný ročník môj život, stačilo by, aby som napísal jedno slovo: ÚPLNE! Všetky chvíle a služby, ktorými som prešiel, od tých u vladučky Eugena, cez čas v pastoračnom centre, ako aj pol rok na charite, boli kúskami veľkej skladačky. Pri jednom rozhovore tieto puzzle v mojom živote výstižne pomenoval vladučka Milan: „Vieš, toto všetko je na to, aby si pamätal, kým si.“ Tento rok je časom veľkého objavovania a pátrania po tom, kým človek je, čo vďaka Božej milosti dokáže a čo od neho Boh vo svojom pláne chce.

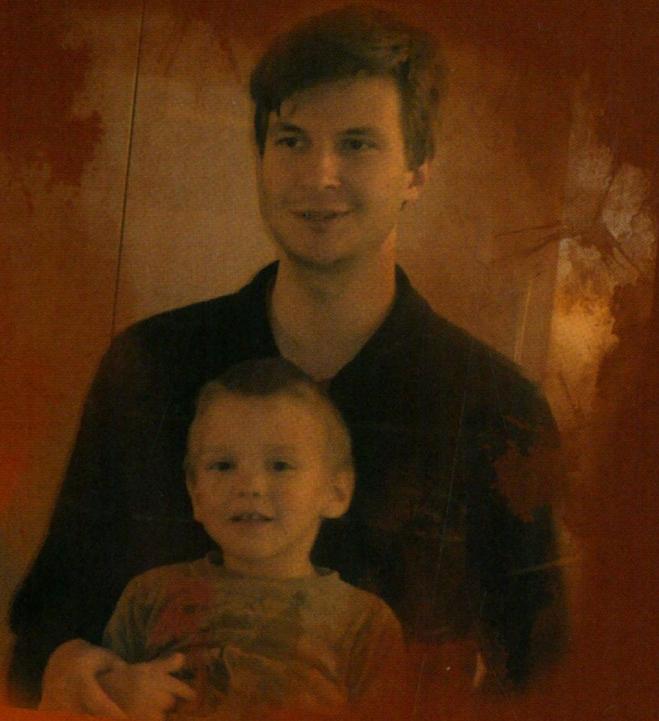

Ján Horňák - Dorka, Košice

Pastoračný ročník, teda Dorka, mi ukázal, v ktorých oblastiach môjho života je potrebné veľké úsilie, kde musím viac púšťať Boha, aby premieňal moje vnútro.

Hovoriť, prečo verím, dávať nádej ľuďom, ktorí ju už nevidia, či prijímať nepríjemnú kritiku (oprávnenú, či neoprávnenú). Toto všetko a mnoho iného sa dá zažívať v Dorke. Dorka je krízové centrum, kde mám možnosť rozprávať sa s viacerými ľuďmi, ktorí to nemali v živote najľahšie. Môžem načúvať ich potrebám. Uvedomujem si, že lekára nepotrebuju zdraví, ale chorí.

Pastoračný ročník je tiež výborný čas na zrekapitulovanie a zhodnoteenie troch rokov v seminári.

12

Erik Hrabčák - Litmanová

Počas môjho pastoračného ročníka na hore Zvir som si uvedomil dôležitosť modlitby a prebývania s Kristom v tichu. Videl som, ako tažko je poslúchať predstavených, aj keď to je veľmi dôležité. Zažil som silné spoločenstvo so spolubratmi i kňazmi, ktorí ma neraz povzbudili i podržali. Skrze svoje chyby a nedostatky, ktoré som mohol počas pastoračného ročníka spoznať, si väčšmi uvedomujem potrebu dôvery Bohu. A práve hora Zvir je tým miestom, kde som videl, že Pán sa stará a nekonečne ma miluje.

Matúš Marčák - Litmanová

Pastoračný ročník mi dal hlavne to, že sa musím učiť lepšie poznávať a zamilovať si Božiu vôľu vo všetkých udalostiach každého dňa. Nemilovať ju len vtedy, keď sa zhoduje s mojou. Cez to pracovné nasadenie, ktorého tu mimochodom nebolo málo, bolo často potrebné prijímať rozhodnutia a slová predstavených v poslušnosti. Naozaj je pravdou to, že: „*Tam kde niet poslušnosti, nie je ani čnosti, ani dobra, ani lásky. A kde niet lásky, tam nie je ani Boh.*“ Bol to veľmi pekný čas prežitý na požehnanom mieste. Som veľmi vďačný za milosť byť na hore Zvir. Toto miesto, a aj ľudia s ktorými som mohol tento čas tráviť, mi prirástli k srdcu a určite sa budem na toto miesto veľmi rád znova a znova vracať.

Michal Ondovčák - Centrum pre rodinu, Sigord

Určite hlboko, lebo Pán si používal tento čas, aby búral moje vlastné predstavy o mojom živote a učil ma novému pohľadu na život i na Noho. Takisto mi Pán dal aj mnoho nových skúseností, počnúc od stráženia detí, cez prípravu kurzov, administratívnu prácu či fyzický tréning pri práci okolo centra. Asi najväčšou devízou bolo pre mňa získavanie skúseností o tom, ako prebieha normálny a zdravý rodinný život na príklade kňazských rodín, čo tu žijú a slúžia a takisto aj mnohých služobníkov, ktorí slúžili na kurzoch, za čo im všetkým patrí moja vďaka.

Adrián Seman - Talianisko

Celý môj pastoračný ročník bolo jedno veľké dobrodružstvo. To, že som išiel do krajinu, ktorej jazyk som vôbec neovládal ma ešte viac zneistívalo, ale na druhej strane som bol v očakávaní, čo to prinesie do môjho života. Učil som sa taliančinu v škole, kde boli kňazi, rehoľné sestričky a laici z Indie, Afriky, Ruska, Gruzínska, Ukrajiny a Maďarska. Ako však aplikovať Taliančinu do praxe? Na túto moju praktickú časť taliančiny som chodil do jednej Rímskej farnosti medzi skautov, chalánov od 12 do 23 rokov. Počas celého roka som sa zúčastňoval skautských stretnutí, výprav, školiacich táborov, aby som tak nado-budol hlbšie skautské zručnosti a vedomosti.

14

Milan Sisak - Ľutina

Od prvých chvíľ po príchode na pastoračný ročník do Ľutiny mi v srdci zneli slová sv. apoštola Petra pri Pánom premenení: „*Pane, dobré je nám tu*“ (Mt 17, 4). Táto skúsenosť apoštолов napĺňala aj moje srdce radosťou, že som mohol žiť rok svojej formácie na mieste, kde sa zjavil sv. Mikuláš Divo-tvorca. Božia láska sa túži dávať v Cirkvi, a tak dăkujem Bohu, že som túto lásku mohol zažívať v spoločenstve duchov-ných otcov, spolubratov na pastoračnom ročníku, rehoľných sestier a veriacich.

Verím, že toto miesto je zdrojom veľkých milostí, a preto som sa snažil čerpať živú vodu zo studne, ktorá bude prameňom pre celý môj kňazský život. Preto: „*Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán*“ (Ž 34, 9).

Michal Zorvan - Litmanová

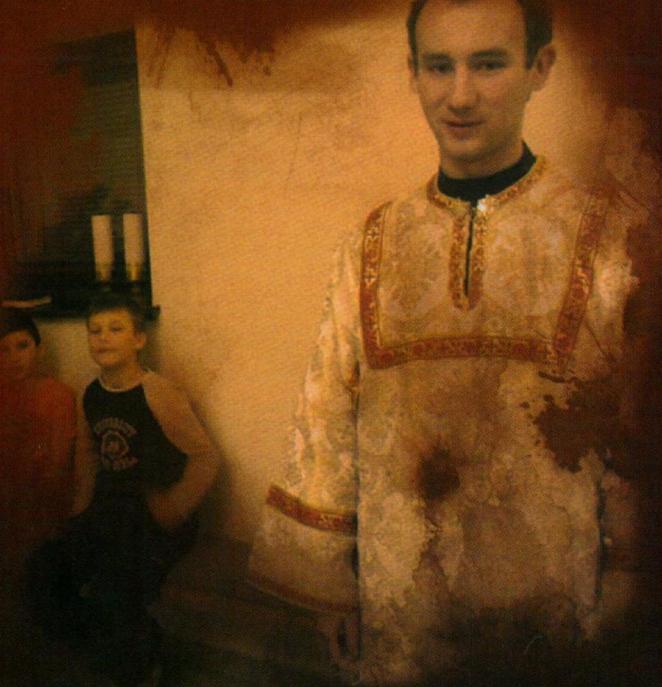
Čo mi dal pastoračný ročník? V prvom rade mi zmenil môj pohľad na bratské spoločenstvo. V seminári je bratov veľa a ľahko sa medzi nimi možno stratiť. Tu sme však boli v bezprostrednej blízkosti jeden s druhým skoro každý deň, bez možnosti stratíť sa v dave. Taktiež som si uvedomil, aké dôležité je mať pevný režim dňa. V seminári je režim dňa daný, a tak si ho meniť nemôžem. Teraz by som však už povedal, že nič si nemusím plánovať sám. Totiž mimo seminára, pri všetkých povinnostach, ktoré mám, si

musím čas na osobnú modlitbu hľadať sám. A ak si ho vopred neurčím, tak si ho nájsť za pochodu je veľmi ťažké.

: 15

Dávid Štúrák - GMC, Juskova Voľa

Ako píše žalmista: „*Pán upevňuje kroky človeka a sprevádza ho na ceste*“ (Ž 37,23). Pre mňa bol čas na pastoračnom ročníku časom, kedy Boh upevňoval moje kroky a moje povolanie. Centrum pre mladých v Juskovej Voli sa mi vďaka tu pracujúcim, no aj prichádzajúcim ľuďom stalo druhým domovom a zároveň bolo pre mňa obrovskou školou života. Môj čas bol vyplnený prácou, budovaním nových priateľstiev a hlbším spoznávaním Boha počas každodenného života aj cez rozličné kurzy a duchovné akcie, ktoré sa tu udiali.

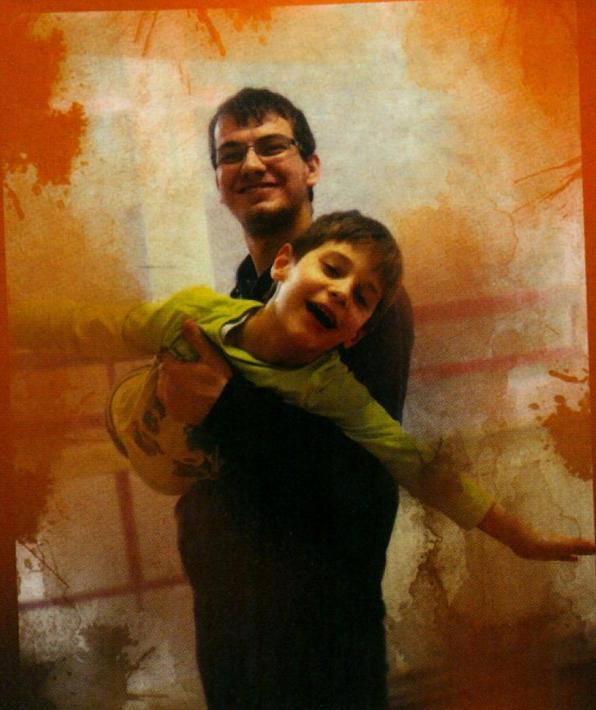
Jozef Petričko - katedrála, časopis Slovo, Prešov

Ked' som nastúpil na pastoračný ročník, netušil som, čo ma čaká. Vedel som však, že v mnohom ma nasledujúci čas obohatí a v mnohom môžem obohatiť aj ja iných. Túžil som byť počas tohto roka ešte bližšie pri Ježišovi, mať s ním krajší a hlbší vzťah. A či sa tieto všetky moje túžby naplnili? Odpoviem zarážajúco: nie, pretože oni sa ešte stále napĺňajú a prišiel som na to, že je to nikdy nekončiaci proces – je to nádherné. Strach, ktorý ma sprevádzal v seminári – napr. strach z kantorovania – uvedomujúc si vlastné nedostatky som s Božou pomocou ľahko prekonal a z pohľadu „*pod nohy*“ som začal pozerať „*do diaľky*“ a vnímať, že svet ma čaká.

16

Peter Leško - Škola pre deti s autizmom, Prešov

Pastoračný ročník zasiahol môj život vo viacerých ohľadoch. Na jednej strane bol veľmi dobrou skúškou mojej samostatnosti v modlitbe a duchovnom živote, na druhej bol pre mňa školou obety, trpežlivosti a pokory. Kedže som tento rok strávil vypomáhaním v škole pre deti s autizmom, denne som mal možnosť stretnúvať sa s ťažkým krížom rodičov i samotných detí, ale aj s veľkou obetavosťou a láskavým srdcom tých, ktorí majú ochotu pomáhať deťom zaradiť sa do spoločnosti. Pastoračný ročník bol pre mňa veľkým obohatením a školou života ako milovať Boha a blíznych.

I KONA BOHORODIČKY

Z MARIAPOCS

Ikona Panny Márie dal v roku 1676 zhotoviť László Csigri, miestny sudca. Urobil to ako prejav vdáky a ako pamiatku na vyslobodenie z tureckého zajaťia. Ikona napísal brat miestneho gréckokatolíckeho farára Štefan Papp za 6 maďarských forintov.

V roku 1696, konkrétnie 4. Novembra, slávil miestny kňaz Daniel Papp svätú liturgiu. Pri nej si farmár Michal Eöry všimol, že z obidvoch očí Panny Márie tiekli slzy. Ikona Panny Márie slzila bez prestania počas dvoch týždňov a s malými prestávkami až do 8. decembra. Podľa starších zápisov v posledný deň tohto zázraku bola taká zima, že na liturgii v kálichu zamrzli voda i víno, ale slzy Panny Márie napriek tomu tiekli hojne.

Leopold I., rakúsky cisár a maďarský kráľ, vydal rozkaz, aby sa ikona previezla do kráľovského mesta. 1. marca 1697 vojaci zvesili ikonu z ikonostasu a 4. júla ju priviezli do Viedne. Originálna ikona sa nachádza vo viedenskom Stephansdome. Už pri prevezení obrazu do Viedne sa vytvorilo mnoho kópií – takáto kópia sa dostala aj naspäť do Máriapócs.

Po zhotovení kópií sa udiala zaujímavá vec. Ani originál ikony, ani iné kópie ikony už neronili slzy s výnimkou jednej – tej v Máriapócsi. Pri rannej liturgii 1. augusta 1715 miestny kantor zbadal, že Mária na ikone začala roniť slzy. Vtedy zázrak trval len pár hodín, a to počas troch dní. Presvätá Bohorodička zobrazená na ikone v Máriapócsi ronila slzy aj tretíkrát – 3. decembra 1905. Vtedy otec Gávris, mních a strážca ikony, ktorý viedol pútnikov do chrámu, otvoril zásuvku obrazu a videl, že tvár Márie bola oveľa tmavšia ako predtým a že z pravého oka ronila slzy. Tentokrát zázrak trval do 19. decembra, a potom ešte aj v posledné dva dni roka, čiže

spolu 18 dní. Šatka, ktorou boli utreté slzy Panny Márie, sa dodnes nachádza zavesená pod obrazom v Máriapócsi.

V súčasnosti na tomto mieste stojí obrovská bazilika, ktorú každý rok navštievuje veľký počet pútnikov z celej Európy, ale aj zo sveta. Toto miesto je znakom a prameňom našej spolupatričnosti a lásky k blížnemu. Je domovom našej Presvätej Bohorodičky, kde si nás všetkých zhromažďuje – Rusín, Rumun, Slovák, Maďar, Róm, rímskokatolík alebo gréckokatolík – všetkých nás rovnako miluje a ochraňuje.

Patrik Pankulics, 2. ročník

NEPREMEŠKAJME

čas prázdnin

Z uponáhľaného a možno aj stereotypného školského roka, momentálneho dotahovania a finišovania záverečného hodnotenia, stojíme predo dvermi, za ktorými sa skrýva leto a dlho očakávané prázdniny. Zamysleli ste sa nad tým, ako ich prežijete? Každý z nás má veľa plánov, čo by chcel stihnúť a dohnáť, čo počas školy premeškal. Taktiež sme si asi všetci povedali, že nebudeme robiť „nič“. Alebo teda, budeme iba oddychovať, chytať bronz na horúcom slnku, stretávať a zabávať sa s priateľmi, leňošiť, veľa spať, behať hore-dole Slovenskom, možno niektorí i svetom.

Ked' už budeme tak spoločensky aktívni, aký bude náš status? Z každej svetovej strany sa na nás valí, čo sa teraz nosí a čo nie. Čo schvalujú prominentní stylisti z módnych show, ktorý tablet, smartfón či auto je to naj zo všetkých, ktorých najlepších 10 tipov je TOP na to, „ako najúčinnejšie zaujať pozornosť“ alebo „ako zažiť najlepšie prázdniny v živote“?! Dokonca i ľudia vôkol nás – priatelia, súrodenci nám vedia veľmi rýchlo povedať, čo je IN a čo nie je. A mohli by sme pokračovať donekonečna...

Ako ľahko sa vznášame na hladine prúdu, ktorý sa vlieva niekam

do neznáma. Nemusíme robiť vôbec nič – ani malíčkom, dokonca ani rozumom pohnúť. Všetko je nám naservírované na zlatej tacni až pod nos. Stačí iba zostať v dave a nevystrčiť hlavu.

Avšak, ak spadám do všetkých naliňajkovaných kategórií, som to naozaj ja, ked' ma nesie prúd ako mŕtvu rybku? Nestratil som sa niekde medzi čítaním noviniek na sociálnej sieti a bezhlavým snívaním, len nie s hlavou v Oblakoch?

Skúmame a skúšame všetko, ale zabúdame na to najdôležitejšie. Zabúdame nazrieť tam, kde nikto z nášho okolia nemá prístup. Možno sa tam bojíme pozrieť a možno sa nám ani nechce, pretože zistujeme, že sme si srdce zahádzali všakovákym smetím a stalo by nás naozaj veľa začať to upratovať. A ak sa na to napokon odhodláme, sme postavení pred krutú realitu, že sme v skutočnosti sami. *Žijeme tak, akoby sme boli ponechaní sami sebe, akoby Boh neboli s nami. Veru, míňame sa s ním, hoci on žije v samotnom srdci našej každodennosti (Krzysztof Wons).*

Neverím, že na tomto povrchnom svete existuje človek, ktorý by netúžil po dôvernom vzťahu. Vzťahu, v ktorom nenájde pretvárku,

promiskuitu, masky, neochotu, zaneprázdnosť, odvrhnutie..., ale v ktorom bude nachádzať lásku, pochopenie, radosť zo stretnutia, prijatie, nádej, pokoj.

Nebojme sa Krista, ktorý prechádza okolo. Potrebujeme záchranné koleso, ktoré by nás vytiahlo spod prívalových vín mentality sveta. Potrebujeme nájsť „niečo“, čo vyliečí naše krvácajúce rany a scelí ich. Potrebujeme „niekoho“, kto nám ukáže smer a dodá odvahu plávať proti prúdu a byť revolucionármi v kultúre dočasnosti.

Milí priatelia, núka sa nám čas, ktorý je naozaj vzácný. A je len na mne i na tebe, na každom osobne, čo s ním urobíme. Nezabudnite okrem stretnutí s priateľmi na to najdôležitejšie v našom živote. Stretávajme sa s Bohom vo sviatostiach, v čítaní i počúvaní Božieho Slova, v osobnej modlitbe. Dovoľme Božiemu Slovu, aby sa prihovorilo nášmu srdcu, aby osvetilo naše kroky. Skúmajme a nemajme strach z toho, čo od nás Boh žia- da. Ved' my mladí sme budúcnostou sveta. Sám Kristus svojím vtelením, životom, smrťou a vzkriesením nás zachraňuje od

hriechu a otvára nám nové, dosiaľ nepredstaviteľné horizonty (pápež František – Posolstvo mladým). To práve On v našich srdciach prebúdza túžbu urobiť z nášho života niečo skutočne veľké. Tak to nepremeškajme!

**Peter Koršnák,
2. ročník**

FC Seminario

futbalové úspechy

Ostatný mesiac bol veľmi pestrý pre futbalový tím nášho kňazského seminára. Počas dvoch týždňov sme sa zúčastnili na troch futbalových turnajoch.

Dňa 29. apríla 2015, v rámci dňa otvorených dverí Prešovskej univerzity, sme sa postavili proti družstvám z rôznych fakúlt univerzity. V základnej skupine sme sa stretli s družstvom Fakulty humanitných a prírodných vied, Filozofickej fakulty a dvomi družstvami z Fakulty športu. Výhra nad Filozofickou fakultou bola našou jedinou. Napriek tomu, že

sme ďalej v turnaji nepostúpili, užívali sme si radosť z hry.

O dva dni, 1. mája 2015, sme vycestovali do stredu Slovenska, kde sa odohrával futbalový turnaj slovenských kňazských seminárov. Zišlo sa tam 6 družstiev. Turnaj sme začali spoločnou svätoou omšou, ktorú celebroval rektor banskobystrického seminára o. ThLic. Ján Viglaš. Po svätej omši nasledovalo losovanie turnajových zápasov, kde sme boli rozdelení do dvoch skupín. Celý turnaj sa konal v športovej hale v Badíne. Našu skupinu dotvárali

tímy z Kňazského seminára z Nitry a Spišského Podhradia.

Prvý zápas sme odohrali s Nitrou, ktorú sme zdolali 2:0. Druhý zápas so Spišským Podhradím bol od začiatku veľmi vyrovnaný. O výhercovi sa rozhodlo až 30 sekúnd pred koncom riadneho hracieho času, keď náš gólmana prekonali Spišiaci a vyhrali tak 3:2. Táto prehra nezmarila našu túžbu hrať ďalej. O postup do semifinále sme bojovali s tímom z Bratislav, s ktorým sme vyhrali hladko 6:0. V semifinále sme sa stretli s domácim tímom z Badína, ktorý po veľmi vyrovnanom zápase zmaril našu šancu dostať sa do finále. Stav 1:1 bol nerozhodný aj po predĺžení. Na rad prišli penaltové rozstrelky, ktoré sme prehrali. No ani to nás neodradilo ďalej bojať. V zápase o tretie miesto sme sa postavili proti Spišiakom a vyhrali

li sme 2:0. Po ukončení zápasov nasledovalo vyhodnotenie. Celý turnaj sme zakončili spoločnou modlitbou vešpier v seminárnom Kaplnke sv. Františka Xaver-ského. Z turnaja sme si odniesli pohár a mnoho ďalších zážitkov. Charitatívny turnaj v Lipanoch bol v poradí tretím turnajom. Zúčastnili sme sa ho 7. mája 2015, kde sme sa popasovali s piatimi mužstvami v základnej skupine. Z našej skupiny nás porazil len tím Policajtov a kvôli tejto prehre sme sa dostali do súboja o tretie miesto, ktoré sme aj vyhrali.

Najväčšou našou radosťou

bola kolektívnosť, ktorou sme sa všetci spojili v jedno, a mohli sme s hrdosťou reprezentovať náš kňazský seminár.

Ján Varga, 2. ročník

ZAŽILI SME V SEMINÁRI

rok v obrazoch

Na nasledujúcich stránkach Vám prinášame malú ochutnávku toho, čo sme počas akademického roka 2014/2015 v Kňazskom seminári blahoslaveného biskupa Pavla Petra Gojdiča zažili.

Imatrikulačný
zápas 6.10.2014

Liturgia
sv. Jakuba
22.10.2014

Celonočné bdenie 7.11.2014

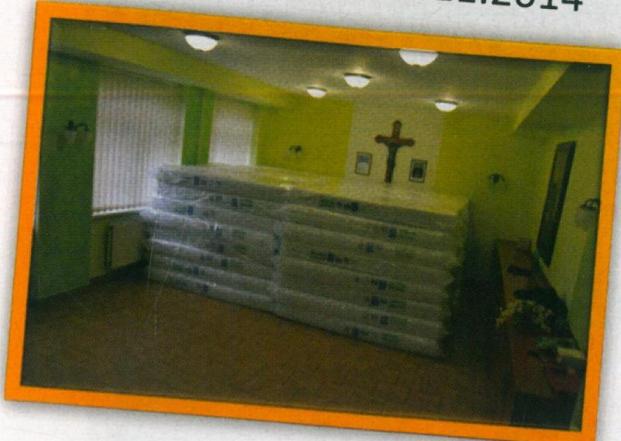

Obliečka bratov druhákov 20.11.2014

Duchovná obnova
s Maxom Kašparu
23.11.2014

Nové matrace 25.11.2014

Parastas 28.11.2014

Mikuláš v seminári
6.12.2014

25

Poddiano-
nát bratov
piatakov
8.12.2014

----- FOTOREPORT -----

Štedrá večera pred odchodom na vianočné prázdniny
14.12.2014

Prednáška o misiách 26.1.2015

Svätenie Kolivy na sviatok sv. Teodora Tirona 20.2.2015

Naša voľba v referende:
3x Áno
7.2.2015

Postriženie bratov štvrtákov 24.3.2015

Celonočné bdenie
vo Veľkom pôste

Duchovná obnova s o. Marcelom
Pisiom 21.3.2015

27

Krížové cesty seminárnej gospelovej
skupiny Anastasis počas Veľkého
pôstu

RECEPTÁR

Chutné tipy na leto

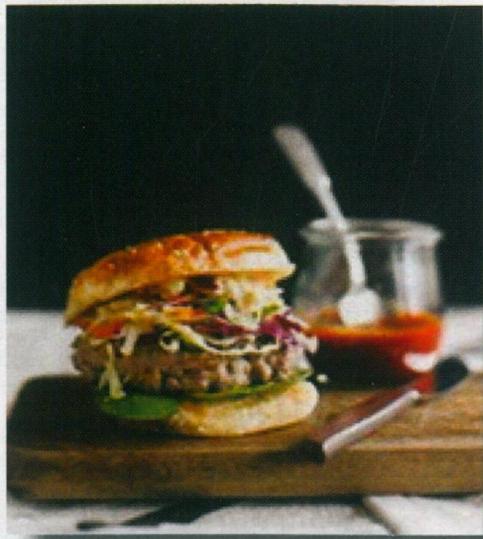
Bravčový hamburger v ázijskom štýle

SUROVINY:

- 700g mleté bravčové mäso
- 2 póry (nakrájaný na tenké plátky)
- 1 PL nadrobno nakrájaný zázvor
- 1 väčší strúčik cesnaku (roztlačený)
- 1 ČL sezamový olej
- Sol' a čierne korenie

POSTUP:

V miske zmiešame mleté bravčové mäso, pór, zázvor, cesnak a sezamový olej a okoreníme približne 2 lyžičkami soli a polovicou lyžičky čierneho korenia. Vytvarujeme z nich asi 4 placky a dáme na gril upiecť z oboch strán. Hamburgerové žemle rozrežeme napoly, a tiež ich môžeme jemne opiecť na grile. Podávame vrstvené v žemli s lístkami šalátu, trochou majonézy zmiešanej s cesnakom, plátkami paradajky a cibule. Môžeme skombinovať s akoukoľvek zeleninou, prípadne dodať podľa chuti plátok syra.

Grilované kurča s bielou barbecue omáčkou

SUROVINY:

- 1 kurča (približne 1,5kg) rozdeľené na 8 častí
- Rastlinný olej (na potieranie)
- Sol', čerstvo pomleté čierne korenie
- 1 pohár majonézy
- 1/2 pohára vínneho octu
- 1/4 pohára jablkového džusu
- 1 ČL chrenu
- 1 ČL citrónovej šťavy
- 1/4 ČL kajenského korenia

POSTUP:

Potrieme časti kuriatka olejom a okoreníme soľou a čiernym korením. Časti kuriatka grilujeme za občasného otáčania na stredne horúcom grile až kým nie sú upečené vo vnútri a zvonku trošku pripečené. Stiahneme mäso z grilu na tanier. V miske vymiešame majonézu, ocot, jablkový džús, chren, citrónovú šťavu a kajenské korenie. Podľa chuti dokoreníme soľou a čiernym korením. Všetko podávame spolu.

Letná jahodová limonáda

SUROVINY:

2 veľké jahody

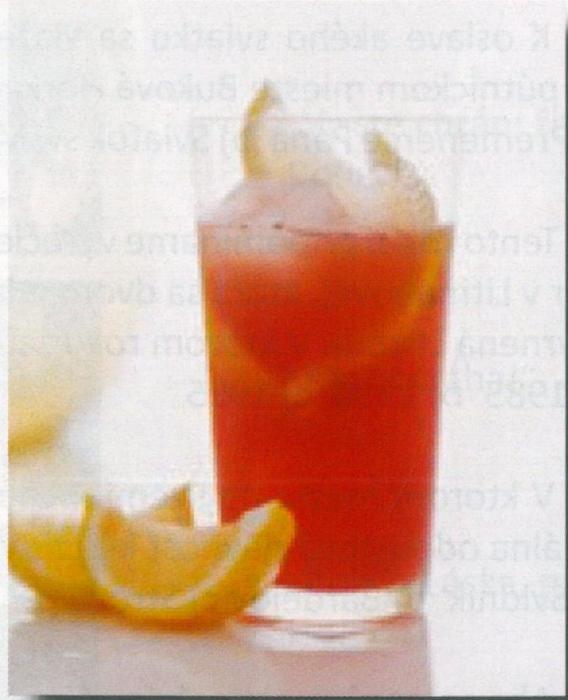
80 ml citrónovej šťavy

40 ml vody

2 mesiačiky citrónu

POSTUP:

Do koktajlového shakera dáme jahody a roztačíme ich. Pridáme ľad, citrónovú šťavu, vodu a cukrový sirup (pohár cukru rozpustíme v pohári vody na ohni v malom hrnci a necháme vychladnúť a môžeme ho uskladniť v chladničke na mesiac). Dobre vymiešame a nalejeme do pohárov naplnených ľadom. Doplníme rezom citrónu.

Spracoval Ján Jakubov, 2. ročník

© Ratatouille

ZÁBAVNÍK PĀŤA A MĀŤA

Milí priatelia! Blíži sa čas oddychu prázdnin a zároveň s ním aj čas spojený s mnohými odpustovými slávnosťami. Preto sme si pre Vás pripravili krátky kvíz, ktorý preverí Vaše vedomosti o niektorých našich pútnických mestach.

Zakrúžkuj správnu odpoveď.

- 1.) Ľutina je naším najväčším mariánskym pútnickým mestom. Kto sa na tomto mieste v roku 1851 zjavil Zuzane Fekete?
a) Bohorodička b) sv. Mikuláš c) bl. P. P. Gojdič

- 2.) K oslave akého sviatku sa viaže archieparchiálna odpustová slávnosť na pútnickom mieste Buková Hôrka?
a) Premenenie Pána b) Sviatok sv. Mikuláša c) Zosnutie Presv. Bohorodičky

- 3.) Tento rok si pripomíname výročie údajných zjavení Bohorodičky na hore Zvir v Litmanovej, ktorá sa dvom mladým dievčatám predstavila ako Nepoškvrnená čistota. V ktorom roku začali tieto zjavenia?
a) 1985 b) 1990 c) 1995

- 4.) V ktorom meste na území Prešovskej archieparchie sa slávi archieparchiálna odpustová slávnosť ku cti sv. vierožvestcov Cyrila a Metoda?
a) Svidník b) Bardejov c) Stropkov

- 5.) Ako sa nazýva obec, kde sa narodil a vyrastal dnes už bl. P. P. Gojdič, ktorého pamiatka sa slávi 17. júla?
a) Hrabské b) Ruské Pekľany c) Krásny Brod

- 6.) Komu bude venovaná tohtoročná metropolitná púť na mariánskom pútnickom mieste v Ľutine 5. septembra?
a) mladým b) rodinám c) Bohu zasväteným osobám

Srdečne gratulujeme vyžrebovaným výhercom cien, ktorí správne vylúštili zábavnú stránku z minulého čísla.

1. cena: Valika

2. cena: Emka Ďurinová, Sečovce

3. cena: Katarína Fabiánová, Košice

Výhercom blahoželáme a posielame vecné ceny.

Na odpustových slávnostiach sa stretávame s našimi biskupmi. Prirad' k fotografií správne meno a heslo biskupa.

Peter Rusnák

„Hľa, tvoja Matka“

P. P. Gojdič OSBM

„Servire“ (Slúžiť)

Ján Hirka

„Vy ste chrám živého Boha.“

Milan Chautur CSsR

„Marana tha!“

Milan Lach SJ

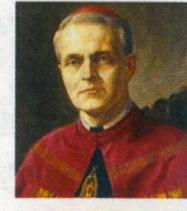
„Boh je Láska, milujme Ho!“

Cyril Vasiľ SJ

„Aby všetci jedno boli“

Ján Babjak SJ

„Pokoj a milosrdenstvo pod ochranou Márie“

Vasiľ Hopko

„Parati semper.“
(Stále pripravení)

MINIŠTRANTI

Slava Isusu Christu, drahí miništranti!

Opäť je tu čas, keď beriete Prameň do rúk a ste určite zvedaví, čo nového vám prinesie toto číslo. Tentokrát to nebude len nový článok, ale aj nový autor. Som veľmi poctený, drahí naši miništranti, že sa k vám môžem teraz prihovoriť ja. Touto cestou by som chcel poda-koval Jankovi Fedorišinovi za dlhoročnú službu v písaní príspevkov pre našich drahých miništrantov. Takisto by som vás chcel poprosiť o modlitby za nášho Janka, ktorého čaká v najbližšej dobe túžobne očakávaná kňazská vysviacka. Ešte raz, Pán Boh zaplať za Tvoju službu a Boh Ti žehnaj v Tvojej kňazskej službe.

Predstavme si, čo by robil taký miništrant bez kňaza? A čo by robil kňaz bez miništrantov? Vy všetci ste v službe ako apoštoli, samozrejme, každý podľa svojej miery, talantu a schopností. O chvíľu budeme v Cirkvi oslavovať sviatok sv. Petra a Pavla. Práve oni nám môžu byť vzorom v apoštolskej službe. Modlíme sa drahí moji, aby sme dokázali nasledovať ich príklad v Kristovi Ježišovi.

Miništranti, práve vy ste svojou službou omilostení, byť spoluúčastníkmi pri prestole, kde sa premieňa Eucharistia. Tak ako apoštoli boli najbližšie Ježišovi aj vy môžete byť účastníkmi priamo vo svätyni.

Určite mi dáte za pravdu, že byť tak blízko Ježiša je obrovský dar. U mňa povolenie vzniklo práve v bezprostrednej blízkosti Ježiša Krista. Som vďačný za túto službu a som veľmi rád, že aj vy ju konáte.

Aj apoštoli mali svoju misiu v živote Cirkvi, tak aj vy ako miništranti máte tú svoju.

Drahí moji, modlím sa, aby sa vaše oči otvorili a srdcia vám horeli pri spoznávaní Pána. Práve tak ako sa to stalo emauzským učeníkom, vyvarujte sa duchovnej slepote a rozptyľovaniu pri oltári a nezabudnite, že ste blízko Spasiteľa. Vyprosujem vám mnoho milostí do vašej ďalšej služby v živote a v Cirkvi.

S pozdravom Mirko Házy, 1. ročník

Gréckokatolícke bohoslovecké formačné centrum v Prešove

Účelom Gréckokatolíckeho bohosloveckého formačného centra je podporovať vzdelávanie seminaristov, kňazov, biskupov, žiakov gréckokatolíckych cirkevných škôl i laikov a rozvíjať duchovné a kultúrne hodnoty Gréckokatolíckej cirkvi a tiež chrániť ľudské zdravie.

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého, kto prispeje na dobrý účel akýmkoľvek finančným darom.

Číslo účtu: 2921855774/1100

IBAN: SK47 1100 0000 0029 2185 5774

Adresa: Sládkovičova 23, 080 01 Prešov

tel.: +421 051/75 673 80

fax: +421 051/75 673 77

e-mail: urvinitka@unipo.sk

IČO: 42230624

DIČ: 2023270953

SWIFT kód: CEKOSKBX

Riaditeľ centra: Mgr. Jozef Urvinitka

Navštívte naše web - stránky:

www.unipo.sk/pracoviska/gks

www.gojdic.sk

Nech Pán vo svojej štedrosti požehná vás i vašich blízkych za dobré dielo, ktoré ste týmto pre jeho Cirkev vykonali. Pán Boh zaplatí!

Redakcia

ZODPOVEDNÝ ZA VYDANIE:

ThDr. Miroslav Dancák, PhD.

ŠÉFREDAKTOR:

Dominik Petrík

GRAFICKÁ ÚPRAVA:

Pavol Dancák, Jozef Petričko

REDAKTORI:

Miroslav Hamarčák, Pavol Fečkanin, Ján Jakubov, Patrik Sahajda, Martin Tokár

JAZYKOVÁ KOREKTÚRA:

Mgr. Zuzana Belasová

FOTO:

Jozef Košč, Dávid Rybovič

ADRESA REDAKCIE:

Sládkovičova 23, 080 01 Prešov

www.gojdic.sk, www.unipo.sk/pracoviska/gks

REDAKCIA SI VYHRADZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU ČLÁNKOV.

Vydané: jún 2015, ročník XXI., akademický rok 2014/2015

Reklamy

Zlatá Baňa, Sigord č. 134

082 52 Kokošovce

Tel.: 0903 983 316

0903 983 317

Email: rodina@gmail.com

Juskova Voľa, č. 118

094 12 Večec

Tel.: 00421 57 44 902 90

00421 57 44 907 61

Email: skolacentrum@centrum.sk

ODPUSTOVÉ SLÁVNOSTI GRÉCKOKATOLÍCKEJ CIRKVI NA SLOVENSKU POČAS LETA 2015

PREŠOVSKÁ ARCHIEPARCHIA

LEVOČA – 5. JÚL,

**ULOŽENIE RÚCHA PRESVÄTEJ BOHORODIČKY V
BLACHERNÁCH**

STROPKOV – 5. JÚL

SV. CYRIL A METOD

RUSKÉ PEKĽANY – 18. JÚL,

BL. HIEROMUČENÍK P. P. GOJDIC OSBM

SEČOVSKÁ POLIANKA – 26. JÚL

PANNA MÁRIA KARMELSKÁ A SV. PROROK ELIÁŠ

BUKOVÁ HÔRKA – 2. AUGUST

PREMENENIE PÁNA

LITMANOVÁ – 9. AUGUST

25. VÝROČIE ZJAVENÍ

ŠAŠOVÁ – 16. AUGUST

ZOSNUTIE PRESVÄTEJ BOHORODIČKY

ĽUTINA – 23. AUGUST

ZOSNUTIE PRESVÄTEJ BOHORODIČKY

ČIRČ – 30. AUGUST

ZOSNUTIE PRESVÄTEJ BOHORODIČKY

KOŠICKÁ EPARCHIA

SEČOVCE – 4. JÚL

SVÄTÍ CYRIL A METOD

VEĽKÉ KAPUŠANY – 18. JÚL

BL. HIEROMUČENÍK PETER PAVOL GOJDIC

KLOKOČOV – 16. AUGUST,

ZOSNUTIE PRESVÄTEJ BOHORODIČKY

BRATISLAVSKÁ EPARCHIA

BRATISLAVA – 29. JÚN

SV. PETER A PAVOL